

ИКОНОМИЧЕСКИ УНИВЕРСИТЕТ – ВАРНА
СТОПАНСКИ ФАКУЛТЕТ
КАТЕДРА „АГРАРНА ИКОНОМИКА“

УТВЪРЖДАВАМ:

Ректор:

(Проф. д-р Пл. Илиев)

У Ч Е Б Н А П Р О Г Р А М А

ПО ДИСЦИПЛИНАТА: „ОСНОВИ НА ЕКОИКОНОМИКАТА“

ЗА СПЕЦ: „Екоикономика“; ОКС „бакалавър“ – дистанционно обучение

КУРС НА ОБУЧЕНИЕ: 2; СЕМЕСТЪР: 4

ОБЩА СТУДЕНТСКА ЗАЕТОСТ: 270 ч.; в т.ч. аудиторна 15 ч.

КРЕДИТИ: 9

РАБОТЕН ЕЗИК: български

РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ НА СТУДЕНТСКАТА ЗАЕТОСТ СЪГЛАСНО УЧЕБНИЯ ПЛАН

<i>ВИД УЧЕБНИ ЗАНЯТИЯ</i>	<i>ОБЩО (часове)</i>
АУДИТОРНА ЗАЕТОСТ	15
В т.ч.:	
• ЛЕКЦИИ	9
• УПРАЖНЕНИЯ	6
ИЗВЪНАУДИТОРНА ЗАЕТОСТ	255
В т.ч.:	
• КОНСУЛТАЦИИ	8
• САМОПОДГОТОВКА	247

Изготвили програмата:

1.
(доц. д-р Теодорина Турлакова)
2.
(доц. д-р Мария Станимирова)

Ръководител катедра:
„Аграрна икономика“ (доц. д-р Мария Станимирова)

I. АНОТАЦИЯ

Обучението по дисциплината “Основи на екоикономиката” следва да запознае студентите със същността и обхвата на екоикономиката, както и основните направления, отнасящи се към нея. Широко популярно е наименованието „зелена икономика“, което се дефинира като „икономика, която води към по-добро човешко благосъстояние, социално равенство, намаляване на рисковете за околната среда и на екологичните дефицити“. Икономическото развитие и опазването на околната среда поставят проблеми, неразривно свързани едни с други, а качеството на живота на сегашното и бъдещите поколения се предопределя от възможностите за решаване на възникнали проблеми, без това да бъде в ущърб на природата.

Дисциплината „Основи на екоикономиката” е основополагаща за подготовката на специалисти с образователна и квалификационна степен „бакалавър” в специалност „Екоикономика”. Тя е теоретико-приложна икономическа дисциплина, изучаваща процесите и подходите на взаимодействие между икономиката и екологията, както и регулиращите механизми за подобряване на резултатите от еколого-икономическата релация. С изучаването на тази дисциплина студентите от специалността придобиват необходимите теоретични и практически знания, за да могат да:

- оценяват важността на процесите по екологизация на икономиката;;
- познават основните понятия и категории в областта на екоикономиката;
- вземат решения за ефективно използване на ресурсите и екологоикономическите проблеми на регионлно, фирмено и национално равнище;
- разкриват възможности за решаване на социологични проблеми в различни сфери на стопанската дейност;
- анализират основните еколого-икономически проблеми и да вземат целесъобразни решения за решаването им;
- формират мислене, според което екологичните норми и стандарти са приоритетни във всяка икономическа дейност.

Дисциплината „Основи на екоикономиката” формира умения за: практическо приложение на изучаваните основни инструменти и подходи, като по този начин създава условия за рационално, от гледна точка на екологията, управление на икономическата система на микро и макро равнище; текущо анализиране на целесъобразността при използване на ресурсите, както и разкриване на възможности за все по-добра хармонизация на екологичната и икономическата политика.

Дисциплината „Основи на екоикономиката” се базира на изучаваните в предходните курсове дисциплини „Екология“, „Икономика на предприятието”, „Микро- и макроикономика“. Натрупаните знания са основа за изучаване на широк кръг от икономически дисциплини в специалността.

II. ТЕМАТИЧНО СЪДЪРЖАНИЕ

№. по ред	НАИМЕНОВАНИЕ НА ТЕМИТЕ И ПОДТЕМИТЕ
1	Тема първа: ВЪВЕДЕНИЕ В ЕКОИКОНОМИКАТА
1.1	Икономическо развитие и екологични фактори

1.2.	Взаимодействието между икономическата и природната системи. Формиране и развитие на концепциите за взаимодействието между природата и икономиката.
1.3.	Предмет и задачи на дисциплината „Основи на екоикономиката“
2	Тема втора: ПРИРОДНИ РЕСУРСИ И ЕКОЛОГИЯ
2.1.	Същност и класификация на природните ресурси
2.2.	Икономически интереси в природоползването
2.3.	Използване на природните ресурси. Икономически и екологични аспекти на вторичните суровини
2.4.	Икономика на възобновяемите ресурси
3	Тема трета: ЕКОЛОГИЗАЦИЯ НА ИКОНОМИКАТА
3.1.	Икономическа ценност на природата и екологична обусловеност на икономиката
3.2.	Основни компоненти на екологизацията на икономиката
3.3.	Структурни промени в икономиката на ресурсите
3.4.	Устойчиво потребление и производство
4	Тема четвърта: УЧАСТИЕ НА ДЪРЖАВАТА И ПАЗАРЪТ В ЕКОИКОНОМИЧЕСКИТЕ ПРОЦЕСИ
4.1.	Икономическа политика и екология
4.2.	Типове икономически механизми на природоползване
4.3.	Направления за формиране на икономическия механизъм на природоползването
4.4.	Проблеми на ефективността по опазване на природната среда
5	Тема пета: ВЗАИМОДЕЙСТВИЯ НА МАКРОРАВНИЩЕ
5.1.	Макроикономическите процеси и екологичните фактори. Екологични изменения и социално-икономически последици
5.2.	Природен капитал и макроикономическо развитие
5.3.	Природната среда в системата от национални сметки
6	Тема шеста: ЕКОИКОНОМИЧЕСКИТЕ ПРОЦЕСИ НА МЕЗО РАВНИЩЕ
6.1.	Взаимодействие между екоикономика и регионално развитие
6.2.	Междуйнституционално взаимодействие и регулиране на икономическите и екологични процеси в регионален план
6.3.	Трансграничните екологични въздействия и тяхната превенция
7	Тема седма: ЕКОЛОГИЗАЦИЯ НА ФИРМЕНАТА ДЕЙНОСТ
7.1.	Провеждане на екологосъобразно фирмено управление
7.2.	Философия на екологосъобразното фирмено управление
7.3.	Показатели за характеристика на допълнителните разходи за екологизация и подходи за тяхното снижаване. Екологосъобразно управление при минимални разходи
7.4.	Конкурентен неутралитет и конкурентност чрез ценова диференциация
7.5.	Ефективност и рентабилност на екологичните производства
8	Тема осма: ИКОНОМИЧЕСКА ОЦЕНКА НА ПРИРОДНИТЕ БЛАГА И РЕСУРСИ
8.1.	Необходимост от икономическа оценка на природните ресурси
8.2.	Подходи за определяне на икономическата ценност на природните блага.
8.3.	Методи за определяне на икономическата ценност на природните блага и ресурси.
9	Тема девета: ЕКОЛОГИЗАЦИЯ НА ПРОИЗВОДСТВЕНАТА ДЕЙНОСТ
9.1.	Концепции за екологизация на производството
9.2.	Еволюция в подхода към технологиите. “Зелената революция“ и екологичните проблеми в различните сектори
9.3.	Същност, класификация и приложение на безотпадните технологии
10	Тема десета: ЗЕЛЕНАТА ИКОНОМИКА И РАБОТНИТЕ МЕСТА
10.1.	Сектори на икономиката, предлагащи зелени работни места
10.2.	Перспективи пред зелената заетост
11	Тема единадесета: ЕКОЛОГИЧНАТА СИГУРНОСТ КАТО ОСНОВА ЗА УСТОЙЧИВО ИКОНОМИЧЕСКО РАЗВИТИЕ

11.1	Хармонизация на екологичната и икономическа държавна политика. Устойчиво икономическо и екологично развитие
11.2	Постигане на екологична сигурност. Прилагане на екологоикономическите насоки на глобалния план „Маршал“
11.3	Подходи за разрешаване на екологичните проблеми
	Терминологичен речник

III. МЕТОДИ НА ПОДГОТОВКА И ПРОВЕЖДАНЕ НА ОБУЧЕНИЕ

Методите на подготовка и провеждане на обучението по дисциплината „Основи на екоикономиката“ включват използването на различните учебни ресурси и дейности, чрез които се осъществява учебният процес в дистанционната форма на обучение:

- учебни ресурси – електронен учебник, електронно учебно помагало, мултимедийни презентации, файлове, интернет страници, хипервръзки (URL-модул);
- учебни дейности – провеждане на учебни занятия в присъствени периоди, а чрез платформата за дистанционно обучение се прилагат разписание, база от данни, урок, форум и чат.

IV. ФОРМИ НА КОНТРОЛ

№ по ред	ВИД И ФОРМА НА КОНТРОЛА	Брой	ИАЗ ч.
1.	Семестриален (текущ) контрол		
1.1.	Задание	1	50
1.2	Електронен тест	2	72
Общо за семестриален контрол:		3	122
2.	Сесиен (краен) контрол		
2.1.	Изпит (присъствен тест с отворени и затворени въпроси)	1	125
Общо за сесиен контрол:		1	125
Общо за всички форми на контрол:		4	247

IV. ЛИТЕРАТУРА

ЗАДЪЛЖИТЕЛНА ЛИТЕРАТУРА:

1. Електронни учебни материали по дисциплината „Основи на екоикономиката“, качени в платформата за дистанционно обучение на ИУ – Варна.

ДОПЪЛНИТЕЛНА ЛИТЕРАТУРА:

1. Турлакова, Т. Интегрирано развитие чрез диверсификация и мултифункционално използване на ресурсите, Сп. Известия на съюза на учените-Варна, Серия „Икономически науки“, 2014, с.28-34
2. Изнаков Ат., Гъргаров Здр., Маринова Н., Екология и икономика. Икономика и екология, НБУ, София, 2012.
3. Йорданов Й., Икономика на околната среда, Европрес, Пловдив, 2011.
4. Кирчев, Д. Агроекологичната политика на България и ЕС: приоритети за развитие до 2020, сп. „Известия на съюза на учените-Варна, Серия „Икономически науки“ 2012“, Варна, 2012, стр.33-43
5. Браун, Л., Светът на ръба : Как да предотвратим екологичния и икономическия колапс , София, Книжен тигър, 2011 .
6. Приобщаващ зелен растеж = Inclusive Green Growth : The Pathway to Sustainable Development : Пътят към устойчиво развитие, Washington, The World Bank, 2012.